

[Helveg Petersen.]

hævet, at der er et stort tal, der kun benytter fjernsynet og ikke aflytter radioavisen.

Så er der én betragtning til, jeg synes det er værd at drage frem, når man nu taler om disse to medier og taler om overlapning, og det er, at det måske netop inden for en monopolinstitution som Danmarks radio er godt, at der er en form for konkurrence. Dette, at radioavis og TV-avis virker i en vis udstrækning hver for sig, hver med sin stab, kan da betyde, at man konkurrerer om at betjene kunderne, d. v. s. lytterne og seerne, bedst muligt. Det er jo også sådan inden for de store bladhuse, at selv om der er en fælles topledelse, selv om man hører til samme koncern, er der jo konkurrence mellem morgenblade og aftenblade, og der er forskellige stabe ved de enkelte blade, der arbejder uafhængigt af hinanden. Jeg kan ikke se rettere, end at det er rimeligt at anlægge et tilsvarende synspunkt over for TV og radio.

Nu har vi jo fået at vide af det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, at han har modtaget en stor strøm af breve, men der er jo mange, der ikke har ladet høre fra sig, og det er slet ikke sikkert at der ville være et flertal imod den ny TV-avis, hvis man virkelig ville give sig til at undersøge dette problem. I hvert fald er jeg da helt overbevist om, at de allerfleste seere vil være indstillet på at vente og se. De vil ikke finde det rimeligt, at man nu på dette tidspunkt kategorisk fælder en dom og kræver ændringer inden for TV-avisen, endnu før den har fundet sin form. Jeg føler mig overbevist om, at hvis man om et år vil spørge befolkningen, ja, så vil TV-avisen være gået ind i bevidstheden som noget helt selvfølgeligt.

Efter min opfattelse bør vi give den gruppe af mennesker, der arbejder med TV-avisen, en bred margen i erkendelsen af den uhyre vanskelige opgave, man står over for, ikke på den måde, at vi siger, at der ikke er begået fejl, og der ikke er noget, der skal rettes, det er der, men ud fra erkendelsen af, at man har krav på at få rimelig tid til at gøre sig fortrolig med den nye og meget krævende opgave. Jeg tror, at man inden for den kreds af medarbejdere, der er knyttet til TV-avisen, har den rigtige indstilling. Jeg tror ikke, at man stivner i den opfattelse, at man én gang for alle kan finde

den rigtige løsning, men at man stadig væk må prøve på at finde løsninger, der er bedre end de hidtidige. Og derfor skal vi lade denne gruppe mennesker få arbejdsro, og så tror jeg, vi kan regne med, at de i øvrigt vil lytte til, hvad der siges og skrives, og at de tager ved lære af de gode råd, også det ærede medlem hr. Thisted Knudsen giver, og dem, andre ærede medlemmer og brevskrivere i øvrigt giver dem.

Morten Lange: Det er åbenbart blevet moderne i VK-gruppen her i salen at benytte forskellige lejligheder til at rejse forespørgselsdebatter om emner, som måske kunne egne sig til et spørgsmål til ministeren og derigennem få den afknappede og præcise form, som de pågældende sager egnede sig til. Men altså, når man sådan gerne vil anvende inflation, kan det blive til en forespørgsel. Jeg har fornemmelsen af, at i denne her sag fik man åbenbart lidt kolde fødder rundt omkring i grupperne, og det blev altså det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, der for alene frem med sin forespørgsel.

Jeg vil gøre det ærede medlem opmærksom på, at det at være ene bag ved en sådan forespørgsel skærper ansvaret til en brugbar og dybtgående argumentation, en præcision bag ved forespørgslen, et kendskab til emnet, virkelig en indleven i det stof, der rejses forespørgsel om, eller forskellige andre ting, der er vægt i. Det var ganske betegnende, at det ærede medlem i sin motivering for forespørgslen og i sin derpå følgende tale i virkeligheden ikke sagde noget som helst af betydning, hvad angik sagens realitet, som afveg fra det, han sagde, da han forleden med næsten alt for hård hånd blev ombragt i TV. Han fik svar på hver eneste sag dér. Han havde ikke nogen modargumenter. Jeg synes, det var lidt hårdhændet, for det var da næsten synd, men den hårde kendsgerning blev tilbage, at argumenterne var der ikke, og de var der heller ikke i dag.

Jeg har hørt omhyggeligt efter, hvad den ærede forespørger har sagt. Nu er det selvfølgelig lidt vanskeligt at høre virkelig omhyggeligt efter, hvad den ærede forespørger siger, for temperamentet har en vis tendens til at dække lidt for meget over argumenterne. Det er sådan, at man lige-